

Κεφάλαιον θ.

CAPVT IX.

ΟΤΧ ομοίως δὲ τῶσον, ἔν τε τοῖς δικαί-
 οῖς, καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ φαίνεται ἔχειν ἔστι
 γὰρ ἐν αὐτῷ τοῖς δικαίοις, ἴσον παρότως τὸ κατ'
 ἀξίαν· τὸ δὲ κατ' ἰσοσύνην, δευτέρως. ἐν δὲ τῇ
 φιλίᾳ, τὸ αὐτὸ κατ' ἰσοσύνην, παρότως· τὸ δὲ κατ'
 ἀξίαν, δευτέρως. δῆλον δ' ἔστι, ἂν πολὺ διάστη-
 μα γίνηται ἀρετῆς, ἢ κακίας, ἢ ὑποκρισίας, ἢ
 πῖνος ἀλλοῦ, οὐ γὰρ ἐπὶ φίλοις εἰσὶν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ
 ἀξιοῦσιν ἐμφανέστερον δὲ πῶς ὅτι τῶν θεῶν.
 πλείους γὰρ οὗτοι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιτρέ-
 χουσι. δῆλον δὲ καὶ κατ' ὅτι τῶν βασιλείων· οὐδὲ
 γὰρ ποῦτοις ἀξιοῦσιν ἔστι φίλοι οἱ πολὺ κα-
 ταδέεστεροι, οὐδὲ τοῖς ἀρεταῖς, ἢ σοφιαῖς τοῖς
 οἱ μηδενὸς ἀξίου ἀκρεβέως ὑφ' οὗ ἐν τοῖς τοῖς
 ἴσῳ ἐστι ὄρεσις, ἕως πῖνος οἱ φίλοι πολλῶν γὰρ
 ἀφαιρῶντων, ἐπὶ ὑφ' ἑνὸς πολὺ δὲ χωρεῖσθῆντες,
 οἷον πῶς θεοῦ, ἴσῳ ἐπὶ. ὅθεν καὶ ὑπορεῖται, μὴ
 ποῦ οὐ βούλονται οἱ φίλοι τοῖς φίλοις τὰ
 μέγιστα τῶν ἀγαθῶν, οἷον θεοῖς ἔστι· οὐδὲ γὰρ
 ἐπὶ φίλοι ἴσον ἂν αὐτοῖς· οὐδὲ δὴ ἀγαθῶν οἱ γὰρ
 φίλοι τὰ ἀγαθῶν, εἰ δὴ καλῶς εἴρηται, ὅτι ὁ φί-
 λος τῶν φίλων βούλεται τὰ ἀγαθῶν ἐνεγκεν, ἢ
 μῆκειν αὐτῶν, οἷον ποῦ τὸ ἔστιν ἐμείνονος ἀνθρώ-
 πῳ ἢ ὅτι βουλήσεται τὰ μέγιστα ἔστι ἀγαθῶν
 ἴσως δ' οὐ πάντως· αὐτῶν γὰρ μέγα δὲ ἔκαστος
 βούλεται τὰ ἀγαθῶν. οἱ πολλοὶ δὲ δικοδοσι διὰ
 φιλοπρίαν βούλεσθαι φιλεῖσθαι μᾶλλον ἢ
 φιλεῖν διὰ φιλοκόλακας οἱ πολλοί. ὑπορεῖται
 μέγιστος γὰρ φίλος, ὁ κάλαξ, ἢ παρομοίῳ τοῖς
 τοῖς ἔστι, καὶ μᾶλλον φιλεῖν ἢ φιλεῖσθαι· τὸ δὲ
 φιλεῖσθαι, ἐγγίσι ἔστι δὲ καὶ πῶς τιμᾶσθαι, οὐδὲ
 οἱ πολλοὶ ἐφίενται, ἔδ' αὐτῶν δὲ οἰκιστῶν ἀγ-
 ρεῖσθαι τῶν τιμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰσοσύνην
 χεῖροισι γὰρ οἱ ὑφ' ἑαυτοῦ, ὑπὸ τῶν ἐν τῶν ἐ-
 ξοισίαισι πινώμενοι διὰ τὴν ἐλπίδα· οἷονται
 γὰρ τῶν ἐξοισίαι παρ' αὐτῶν, αὐτῶν τοῦ δέονται ὡς
 δὲ σημεῖον τῆς ὑποκρισίας χεῖροισι τῇ τιμῇ.
 οἱ δ' ἔστι ὑπὸ τῶν ὀπτικῶν καὶ εἰς δὲ τῶν ὀρεγόμε-
 νοις τιμῆς βεβαιώσθαι τῶν οἰκιστῶν ἔδ' αὐτῶν
 αὐτῶν ἐφίενται. χεῖροισι δὲ, ὅτι εἰσὶν ἀγα-
 θοὶ, πιστεύοντες τῇ τῶν λεγόντων κρισίᾳ, τῶν φι-
 λεῖσθαι δὲ κατ' αὐτῶν χεῖροισι· διὸ δὲ εἰεν
 αὐτῶν κρεῖττον ἔστι πῶς τιμᾶσθαι, καὶ ἢ φιλία κατ'
 αὐτῶν ἀρετῆ ἔστι. δοκῶν δὲ ἐν τῶν φιλεῖν μᾶλ-
 λον ἢ ἐν τῶν φιλεῖσθαι ἔστι. σημεῖον δὲ, αἱ μικτέ-
 ρες τῶν φιλεῖν χεῖροισι τῶν ἐν τῶν γὰρ διδοῦσιν τὰ
 ἑαυτῶν τῶν ἐφίενται, καὶ φιλοῦσι μὴ εἰς δὲ ἑαυτῶν,

AT verò æquale in iustis & amicitia
 esse non similiter videtur. nam in iu-
 stis primo est quod est pro dignitate, se-
 cundo quod in quantitate est: in amicitia
 verò quod est in quantitate primo, secun-
 do quod pro dignitate est. id autem per-
 spicuum est, si multa virtutis & vitij, af-
 fluentiæ, aut alicujus alterius distantia fue-
 rit: non enim amplius sunt amici, sed ne
 esse quidem se dignum putat. Hoc autem
 in Diis clarissimè patet, qui plurimum om-
 nibus bonis præstant. item in regibus:
 neque enim his plerumque esse amicos se di-
 gnum ducunt, cùm inferiores longè sint
 neque optimis & sapientissimis, illi qui nihil
 sunt. In his tamen exacta præfinitio non
 est, quousque sint amici. multis enim ablati-
 quis sit, & Deus non amplius manet. Vnde
 etiam in dubitationem venit: nunquid ami-
 ci amicis maxima ex bonis velint, vt
 Deos esse? non enim amplius ipsis erunt
 amici: neque etiam erunt bona: amici en-
 im bona sunt. Si igitur rectè dictum est,
 amicum amico velle bona eius ipsius cau-
 sa: eum ipsum qualicumque est, manere
 oportere: homini autem permanenti ma-
 xima bona adesse volet, & fortasse non om-
 nia: sibi ipsi enim maximè bona vnus-
 quisque vult. Plerique autem ob ambitio-
 nem amari magis videntur velle, quàm a-
 mare: vnde amatores adulatorum pleriq;
 sunt. adulator enim amicus est qui excel-
 litur, aut se esse talem, magisque amare,
 quàm amari se simulat. amari autem & ho-
 norari, quod videlicet plerique appetunt,
 propè accedere inter se videntur, sed nõ
 per se tamen honorem eligere videntur,
 sed ex accidenti. gaudent enim plerique,
 cum ab iis, qui in potestate constitui
 sunt, honorantur, ob spem: quippe cùm si
 aliqua re indiguerint, eam ab ipsis con-
 sequuturos se esse existiment: atque ita
 honore quasi signo quodam beneficii ac-
 ciptendi lætari consueverint. Qui verò à
 probis viris & scientibus honorem asse-
 ctant, ij propriam opinionem de se ipsis
 confirmare cupiunt: gaudentque quòd bo-
 ni sint, eorum iudicio qui id dicunt, cre-
 dentes. at amari per se gaudent. quocir-
 ca id melius esse, quàm honorari, & amicitia
 expetenda per se esse videretur. Sed
 in eo quòd amat aliquis magis, quàm in
 eo quòd amatur, consistere videtur. Ar-
 gumento sunt matres, quæ amando gau-
 dent, nonnullæ enim filios suos edu-
 candos tradunt, amantque scientes, re-